II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

FREMSKRIDT HENIMOD EN FÆLLES TRANSPORTPOLITIK

TRANSPORT AD SØVEJEN

Udkast til Rådets forordning (EØF) om samordnede foranstaltninger til sikring af fri adgang til fragter i oceanfarter

KOM(85) 90 endelig udg.

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 19. marts 1985)

(85/C 212/02)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 84, stk. 2,

under henvisning til det af Kommissionen forelagte udkast til forordning,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Stadig flere lande beskytter deres handelsflåder ensidigt gennem lovgivning eller administrative foranstaltninger eller gennem bilaterale aftaler med andre lande;

hvad linjefart angår, giver den FN-konvention om en kodeks for linjekonferencer, der trådte i kraft den 6. oktober 1983, visse rettigheder til linjer, som er medlemmer af en konference, der benytter en puljeordning;

tredjelande, der er signatarstater, eller som har tiltrådt konventionen, fortolker i stigende omfang de relevante bestemmelser i den på en sådan måde, at der i praksis sker en udvidelse af de rettigheder, disse landes fragtlinjer har i henhold til konventionen, hvilket er til skade for Fællesskabets fragtlinjer eller for andre OECD-landes fragtlinjer, hvad enten disse er konferencemedlemmer eller ej;

på farter, hvor konventionen sandsynligvis ikke finder anvendelse, truer ensidigt indførte fragtpræferencer eller bilaterale aftaler med at begrænse den frie adgang til linjefragter i en udstrækning, der går langt ud over principperne i konventionen og i internationale aftaler, især sådanne, hvorefter visse statsstøttede fragter forbeholdes eget flag uden præjudice for internationale aftaler om andre flags adgang til sådanne fragter;

der er øget tendens til, at tredjelande begrænser adgangen til massegodsfragter, hvilket er en alvorlig trussel mod de frie konkurrencevilkår, der er fremherskende inden for massegodsfragt;

begrænsninger i adgangen til massegodsfragter vil være til skade for medlemsstaternes handelsflåder samt føre til en betragtelig forøgelse af transportomkostningerne for sådanne fragter og herigennem få alvorlige følger for Fællesskabets handelsinteresser;

Fællesskabet og dets medlemsstater har aftaler med tredjelande på skibsfartsområdet, der angår adgangen til erhvervet;

Fællesskabet bør sættes i stand til at iværksætte samordnede foranstaltninger fra medlemsstaternes side, dersom konkurrencevilkårene for disses handelsflåder påvirkes i negativ retning af, at fragter forbeholdes rederier fra tredjelande, eller dersom dette kræves i henhold til en international aftale;

i henhold til Rådets beslutning 77/587/EØF af 13. september 1977 [1] skal der indføres en konsultationsprocedure vedrørende de forskellige aspekter af den stedfundne udvikling i forbindelserne mellem medlemsstater og tredjelande på søtransportområdet;

i henhold til Rådets beslutning 83/573/EØF af 26. oktober 1983 [2] skal medlemsstaterne bestræbe sig på at nå til enighed om de modforanstaltninger, som de måtte træffe over for tredjelande, og Rådet kan med enstemmighed beslutte, at medlemsstaterne i fællesskab anvender passende modforanstaltninger, som er led i deres nationale lovgivning;

det er nødvendigt at udbygge og forbedre de mekanismer, der er etableret gennem disse beslutninger, så medlemsstaterne under særlige omstændigheder kan iværk-

[1] EFT nr. L 239 af 17. 9. 1977, s. 23.
[2] EFT nr. L 332 af 28. 11. 1983, s. 37.

sætte samordnede modforanstaltninger på anmodning fra en eller flere medlemsstater eller i medfør af en international aftale —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Når foranstaltninger fra et tredjelands side indskrænker eller truer med at indskrænke den frie adgang for rederier i en medlemsstat eller et andet OECD-land til

— linjefragter (undtagen når der er tale om foranstaltninger, der er indført i overensstemmelse med De forenede Nationers konvention om en kodeks for linjekonferencer eller en anden aftale, som Fællesskabet og dets medlemsstater har indgået) og/eller

— massegodsfragter,

skal den i nærværende forordning foreskrevne procedure for samordnede foranstaltninger fra medlemsstaternes side anvendes.

Artikel 2

1. Samordnede foranstaltninger kan iværksættes på anmodning fra

— en medlemsstat, hvis dens handelsflådes konkurrencevilkår forringes eller risikerer at blive forringet,

— et andet OECD-land, med hvilket Det europæiske økonomiske Fællesskab har indgået en aftale om samordnede modforanstaltninger i tilfælde af indskrænkning af adgangen til fragter, dersom konkurrencevilkårene for dette lands handelsflåde forringes eller risikerer at blive forringet.

2. Anmodning herom skal rettes til Kommissionen, der, hvis den finder, at betingelserne for en sådan anmodning er opfyldt, og at det er i Fællesskabets interesse, at der træffes foranstaltninger, inden for fire uger fremsætter forslag til Rådet med henblik på vedtagelse af en beslutning, der fastlægger de samordnede foranstaltninger, der skal træffes i henhold til artikel 3.

Artikel 3

1. De samordnede foranstaltninger består af

a) diplomatiske skridt, såsom fremsendelse af en diplomatisk note til de pågældende tredjelande eller udsendelse af en diplomatisk mission til de pågældende tredjelande, eventuelt i fællesskab med det andet OECD-land, med hvilket der er indgået en international aftale, som omtalt i artikel 1;

b) modforanstaltninger, der er rettet mod et eller flere rederier i de pågældende tredjelande, hvad enten disse opererer som home-traders eller cross-traders i fællesskabsfarterne; disse modforanstaltninger kan bestå af

i) indførelse af autorisationer til at laste, transportere eller losse fragter,

ii) indførelse af kvoter,

iii) indførelse af afgifter,

enten hver for sig eller kombineret.

I denne forordning forstås ved

»*home-trader*«: et rederi fra et tredjeland, der udfører søtransport mellem hjemlandet og en eller flere medlemsstater;

»*cross-trader*«: et rederi fra et tredjeland, der udfører søtransport mellem et andet tredjeland og en eller flere medlemsstater.

2. Der skal tages diplomatiske skridt, før der træffes modforanstaltninger. Sådanne modforanstaltninger skal være uden præjudice for de forpligtelser, der i henhold til folkeretten påhviler Det europæiske økonomiske Fællesskab og dettes medlemsstater, medregnet aftaler med tredjelande, som henviser til adgangen til rederivirksomhed.

Artikel 4

1. Når Rådet træffer beslutning om iværksættelse af en eller flere af de i artikel 3 omhandlede modforanstaltninger, skal det angive

a) den udvikling, der har ført til, at der skal træffes modforanstaltninger;

b) den linjefart eller havne-»range«, modforanstaltninger skal gælde for;

c) nationaliteten af eller rederiet i det tredjeland, hvis fragtbegrænsningsforanstaltninger indskrænker den frie adgang til fragter i det pågældende søtransportområde;

d) største- eller mindsteomfanget (procent, vægttons, antal containere) eller værdien af den fragt, der må lastes eller losses i medlemsstaternes havne;

e) største- eller mindsteantallet af sejlladser fra og til medlemsstaternes havne;

f) beløbet eller procentsatsen og beregningsgrundlaget for de afgifter, der skal opkræves, samt hvorledes opkrævningen skal ske;

g) modforanstaltningens varighed.

2. Er der i en medlemsstats nationale lovgivning ikke hjemmel til at træffe de i stk. 1 nævnte modforanstaltninger, kan den pågældende medlemsstat indføre modforanstaltningerne i overensstemmelse med Rådets beslutning, som omhandlet i artikel 2, stk. 2, med hjemmel i denne forordning.

Artikel 5

1. Hvis Rådet ikke har vedtaget forslaget om samordnede foranstaltninger inden for en frist på to måneder, kan medlemsstaterne, ensidigt eller i forening, indføre nationale modforanstaltninger, dersom situationen nødvendiggør dette.

2. I hastende tilfælde kan medlemsstaterne dog midlertidigt træffe de nødvendige nationale modforanstaltninger også inden for den i stk. 1 omhandlede frist på to måneder.

3. Der gives omgående Kommissionen og de øvrige medlemsstater meddelelse om nationale modforanstaltninger, der træffes i medfør af denne artikel.

Artikel 6

I den periode, hvor modforanstaltningen er gældende, skal medlemsstaterne og Kommissionen, i overensstemmelse med den i beslutning 77/587/EØF foreskrevne procedure, konsultere hinanden hver tredje måned eller hyppigere, dersom der er behov herfor, med henblik på at drøfte virkningerne af den indførte modforanstaltning.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1986.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udkast til Rådets forordning (EØF) om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser på søtransportområdet

(85/C 212/03)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 84, stk. 2,

under henvisning til det af Kommissionen forelagte udkast til forordning,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I Fællesskabet gælder princippet om fri udveksling af tjenesteydelser endnu ikke generelt for søtransportområdet;

i henhold til traktatens artikel 3 indbærer Fællesskabets virke en fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed for tjenesteydelser mellem medlemsstaterne;

den frie udveksling af tjenesteydelser på søtransportområdet omfattes i henhold til traktatens artikel 61 af bestemmelserne i afsnittet vedrørende transport;

anvendelsen af dette princip inden for Fællesskabet er i øvrigt en nødvendig forudsætning for, at der over for tredjelande kan føres en effektiv politik, der sigter mod i størst muligt omfang at sikre den fortsatte anvendelse af kommercielle principper på søtransportområdet;

i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 954/79 [1] er der inden for konferencer på almindelige konkurrencevilkår adgang til den del af linjefragterne, som ikke er forbeholdt nationale rederier i tredjelande i henhold til De forenede Nationers konvention om en kodeks for linjekonferencer, når medlemsstaterne har ratificeret denne;

da kodeksen endnu ikke er ratificeret af alle medlemsstater, og da visse tredjelande sandsynligvis ikke vil ratificere den, finder kodeksen endnu ikke anvendelse på alle fællesskabsfarter og vil antagelig heller ikke i fremtiden finde anvendelse på visse af disse;

kodeksen finder kun anvendelse på linjekonferencer og på fragt, der transporteres af disses medlemmer, men ikke på uafhængige linjer eller rederier, der udfører massegodsfragt eller trampfart, hvor Fællesskabet ønsker at bevare den frie og redelige konkurrence;

rederierne i Fællesskabet konfronteres i stigende grad med nye restriktioner fra tredjelandes side i deres frihed til at udføre søtransport for afskibere i deres hjemland, i andre medlemsstater eller i de pågældende tredjelande, hvilket kan være til skade for Fællesskabets farter som helhed;

nogle af de ovenfor nævnte restriktioner følger af bilaterale aftaler mellem tredjelande og visse medlemsstater, medens andre restriktioner, f.eks. dem, der vedrører søtransport mellem havne i et og samme land, kommer til udtryk i bestemmelser i visse medlemsstaters lovgivning eller administrative praksis;

princippet om fri udveksling af tjenesteydelser bør derfor nu anvendes på søtransportområdet, så eksisterende restriktioner gradvis fjernes og der ikke indføres nye restriktioner i Fællesskabet;

[1] EFT nr. L 121 af 17. 5. 1979, s. 1.